

 Print Page

Sri Guru Granth Sahib

Displaying 647 of

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Salok Ma 3 ॥

Shalok, Third Mehl:

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ: (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੪੭

ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥

Parathhaae Saakhee Mehaa Purakh Boladhae Saajhee Sagal Jehaanai ॥

Great men speak the teachings by relating them to individual situations, but the whole world shares in them.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧

Raag Sorath Guru Amar Das

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥

Guramukh Hoe S Bho Karae Aapanaa Aap Pashhaanai ॥

One who becomes Gurmukh knows the Fear of God, and realizes his own self.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥

Gur Parasaadhee Jeevath Marai Thaa Man Hee Thae Man Maanai ॥

If, by Guru's Grace, one remains dead while yet alive, the mind becomes content in itself.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥

Jin Ko Man Kee Paratheeth Naahee Naanak Sae Kiaa Kathhehi Giaanai ॥1॥

Those who have no faith in their own minds, O Nanak - how can they speak of spiritual wisdom? ॥1॥

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੧:੪ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੩

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮਃ ੩ ॥

Ma 3 ॥

Third Mehl:

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ: (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੪੭

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥

Guramukh Chith N Laaeiou Anth Dhukh Pahuthaa Aae ||

Those who do not focus their consciousness on the Lord, as Gurmukh, suffer pain and grief in the end.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੩

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

Andharahu Baaharahu Andhhiaaen Sudhh N Kaaee Paae ||

They are blind, inwardly and outwardly, and they do not understand anything.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੪

Raag Sorath Guru Amar Das

ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥

Panddith Thin Kee Barakathee Sabh Jagath Khaae Jo Rathae Har Naae ||

O Pandit, O religious scholar, the whole world is fed for the sake of those who are attuned to the Lord's Name.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੪

Raag Sorath Guru Amar Das

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥

Jin Gur Kai Sabadh Salaahiaa Har Sio Rehae Samaae ||

Those who praise the Word of the Guru's Shabad, remain blended with the Lord.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੪ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੫

Raag Sorath Guru Amar Das

ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥

Panddith Dhoojai Bhaae Barakath N Hovee Naa Dhhan Palai Paae ||

O Pandit, O religious scholar, no one is satisfied, and no one finds true wealth through the love of duality.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੫ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥

Parr Thhakaee Santhokh N Aaeiou Anadhin Jalath Vihaae ||

They have grown weary of reading scriptures, but still, they do not find contentment, and they pass their lives burning, night and day.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੬ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥

Kook Pookaar N Chukee Naa Sansaa Vichahu Jaae ||

Their cries and complaints never end, and doubt does not depart from within them.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੭ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੭

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥

Naanak Naam Vihooniaa Muhi Kaalai Outh Jaae ||2||

O Nanak, without the Naam, the Name of the Lord, they rise up and depart with blackened faces. ||2||

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨) ਸ. (੩) ੨:੮ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੭

Raag Sorath Guru Amar Das

ਪਉੜੀ ॥

Pourree ||

Pauree:

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ: (ਮਃ ੪) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੪੭

ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥

Har Sajan Mael Piaarae Mil Panthh Dhasaaee ||

O Beloved, lead me to meet my True Friend; meeting with Him, I shall ask Him to show me the Path.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨):੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੮

Raag Sorath Guru Amar Das

ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

Jo Har Dhasae Mith This Ho Bal Jaaee ||

I am a sacrifice to that Friend, who shows it to me.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨):੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੮

Raag Sorath Guru Amar Das

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥

Gun Saajhee Thin Sio Karee Har Naam Dhhiaaee ||

I share His Virtues with Him, and meditate on the Lord's Name.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨):੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥

Har Saevee Piaaraa Nith Saev Har Sukh Paaee ||

I serve my Beloved Lord forever; serving the Lord, I have found peace.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨):੪ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥

Balihaaree Sathigur This Jin Sojhee Paaee ||12||

I am a sacrifice to the True Guru, who has imparted this understanding to me. ||12||

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੨):੫ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Salok Ma 3 ||

Shalok, Third Mehl:

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ: (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੪੭

ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥

Panddith Mail N Chukee Jae Vaedh Parrai Jug Chaar ||

O Pandit, O religious scholar, your filth shall not be erased, even if you read the Vedas for four ages.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੦

Raag Sorath Guru Amar Das

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥

Thrai Gun Maaeiaa Mool Hai Vich Houmai Naam Visaar ||

The three qualities are the roots of Maya; in egotism, one forgets the Naam, the Name of the Lord.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੧

Raag Sorath Guru Amar Das

ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥

Panddith Bhoolae Dhoojai Laagae Maaeiaa Kai Vaapaar ||

The Pandits are deluded, attached to duality, and they deal only in Maya.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੧:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੧

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ ॥

Anthar Thrisanaa Bhukh Hai Moorakh Bhukhiaa Mueae Gavaar ||

They are filled with thirst and hunger; the ignorant fools starve to death.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੧:੪ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੧

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥

Sathigur Saeviai Sukh Paaeiaa Sachai Sabadh Veechaar ||

Serving the True Guru, peace is obtained, contemplating the True Word of the Shabad.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੧:੫ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥

Andharahu Thrisanaa Bhukh Gee Sachai Naae Pjaar ||

Hunger and thirst have departed from within me; I am in love with the True Name.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੧:੬ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੨

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥

Naanak Naam Rathae Sehajae Rajae Jinaa Har Rakhiaa Our Dhhaar ||1||

O Nanak, those who are imbued with the Naam, who keep the Lord clasped tightly to their hearts, are automatically satisfied. ||1||

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੧:੭ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੩

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮਃ ੩ ॥

Ma 3 ||

Third Mehl:

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ: (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੪੭

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥

Manamukh Har Naam N Saeviaa Dhukh Lagaa Bahuthaa Aae ||

The self-willed manmukh does not serve the Lord's Name, and so he suffers in horrible pain.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੨:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੪

Raag Sorath Guru Amar Das

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥

Anthar Agiaan Andhhaer Hai Sudhh N Kaaee Paae ||

He is filled with the darkness of ignorance, and he does not understand anything.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੨:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੪

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥

Manehath Sehaj N Beejiou Bhukhaa K Agai Khaae ||

Because of his stubborn mind, he does not plant the seeds of intuitive peace; what will he eat in the world hereafter, to satisfy his hunger?

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੨:੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੫

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥

Naam Nidhhaan Visaariaa Dhoojai Lagaa Jaae ||

He has forgotten the treasure of the Naam; he is caught in the love of duality.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੨:੪ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੫

Raag Sorath Guru Amar Das

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

Naanak Guramukh Milehi Vaddiaaeaa Jae Aapae Mael Milaae ||2||

O Nanak, the Gurmukhs are honored with glory, when the Lord Himself unites them in His Union. ||2||

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩) ਸ. (੩) ੨:੫ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਪਉੜੀ ॥

Pourree ||

Pauree:

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ: (ਮਃ ੪) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੪੭

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥

Har Rasanaa Har Jas Gaavai Kharee Suhaavanee ||

The tongue which sings the Lord's Praises, is so very beautiful.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩):੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੬

Raag Sorath Guru Amar Das

ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥

Jo Man Than Mukh Har Bolai Saa Har Bhaavanee ||

One who speaks the Lord's Name, with mind, body and mouth, is pleasing to the Lord.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩):੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ : ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੭

Raag Sorath Guru Amar Das

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥

Jo Guramukh Chakhai Saadh Saa Thripathaavanee ||

That Gurmukh tastes the the sublime taste of the Lord, and is satisfied.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩):੩ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੭

Raag Sorath Guru Amar Das

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥

Gun Gaavai Piaarae Nith Gun Gaae Gunee Samajhaavanee ||

She sings continually the Glorious Praises of her Beloved; singing His Glorious Praises, she is uplifted.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩):੪ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੮

Raag Sorath Guru Amar Das

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥

Jis Hovai Aap Dhaeiaal Saa Sathiguroo Guroo Bulaavanee ||13||

She is blessed with the Lord's Mercy, and she chants the Words of the Guru, the True Guru. ||13||

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੩):੫ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

Salok Ma 3 ||

Shalok, Third Mehl:

ਸੋਰਠਿ ਕੀ ਵਾਰ: (ਮਃ ੩) ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਗ ੬੪੭

ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥

Hasathee Sir Jio Ankas Hai Aharan Jio Sir Dhaee ||

The elephant offers its head to the reins, and the anvil offers itself to the hammer;

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੪) ਸ. (੩) ੧:੧ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੯

Raag Sorath Guru Amar Das

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਉਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥

Man Than Aagai Raakh Kai Oobhee Saev Karaee ||

Just so, we offer our minds and bodies to our Guru; we stand before Him, and serve Him.

ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ (ਮਃ ੪) (੧੪) ਸ. (੩) ੧:੨ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ: ਅੰਗ ੬੪੭ ਪੰ. ੧੯

Raag Sorath Guru Amar Das